

Naar Vejbestyrelsen vil gøre Brug af den i § 1 ommeldte Besøjsliste, bør der derom gives de paagældende Ejere eller Brugere fornøden Underretning, i det i § 1 sidste Stykke ommeldte Tilfælde altid, og i de øvrige i Paragraffen angivne Tilfælde, saafremt Ejerne og Brugeren af Grundene selv have Bopæl i Kommunen eller have en sammesteds boende Fuldmægtig, eller deres Bopæl andesteds er Vejbestyrelsen bekendt. Bringes § 1 sidste Stykke til Anvendelse, maa derhos en Afmærkning af vedkommende Grundstykke finde Sted. Endelig maa der haves Afgang til at indbringe Spørgsmaalet om Vejbestyrelsens Ret til Raadighed over Materialet for højere Myndighed, saaledes som nærmere foreslaaet ved Paragrafens 3dje Punktum. Men for at det ikke, særlig i saadanne Tilfælde, hvor det under et Arbejdes Udførelse viser sig, at der ikke er tilstrækkeligt Materiale tilrede, skal blive nødvendigt at standse Arbejdet, i hvert Fald ikke længer end højst nødvendigt, bør der foreskrives en kort Frist, inden hvis Udløb Indsættelsen for højere Myndighed maa iværksættes. Denne Frist er foreslaaet fastsat til 8 Dage.

Til § 3.

Naar der ikke findes tjenligt Materiale til Benyttelse paa Vejene i en Kommune i passende Afstand fra Arbejdsstedet, bør der gives Kommunen Afgang til at erholde Materiale fra en anden Kommune. Ved nærværende Paragraf foreslaas fastsat de nærmere Betingelser, hvorunder dette skal kunne ske; jfr. herved Bl. 4de Juni 1845 §§ 2—6.

Til § 4.

Med Hensyn til den i denne Paragraf udtalte Regel, at der altid skal gives fuld Erstatning saavel for Materialets Verdi som for den ved Eftersøgningen og Borttagelsen forvoldte Støde og Ulempe, henvises til de almindelige Bemærkninger foran.

Til § 5.

For det Tilfælde, at Vejbestyrelsen ikke kan opnaa mindelig Overenskomst om Erstatningens Størrelse, foreslaas det, at denne

ved Vejbestyrelsens Foranstaltning og paa dens Bekostning bliver at fastsætte ved to af Retten udmeldte Mænd. Herved opnaas det, at de samme to Mænd kunne udmeldes til at foretage alle de Vurderingsforretninger af den her ommeldte Art, hvorom der i Djeblikket er Tale i den paagældende Jurisdiktion, medens det, hvis disse Vurderingsforretninger skulde foretages af de i Lov Nr. 81 af 11te Maj 1897 ommeldte faste Jordboniteringsmænd, vilde blive nødvendigt, at der udmeldes to nye Mænd for hver Kommune, i hvilken Vejmateriale foredeles afgivet.

Hvis enten Vejbestyrelsen eller vedkommende Grundbestidder finder sig brøstholden ved Takstationsforretningen, bør de kunne fordrø Spørgsmaalet om Erstatningens Størrelse afgjort under en Omtaksationsforretning. Ved Paragrafens 2det Stykke foreslaas fastsat nærmere Regler om, hvem der skal bære Omtaksningerne ved Omtaksationen, jfr. § 4 i Lov af 20de August 1853 om Jords Afgivelse til Biveje, Lov Nr. 57 af 12te April 1889 om Grundafstaaelse ved Udvidelser af Statsbanerne samt om Erstatning af Tab i Anledning af Snefærme § 4 samt Lov Nr. 166 af 18de December 1897 om Grundafstaaelse ved Udvidelser af private Jærnbaner § 5.

Til § 6.

Ved denne Paragraf ere de i Forslagets §§ 1 og 4 med Hensyn til Materiales Afgivelse til offentlige Veje anførte Regler foreslaaede bragte til Anvendelse ved Materiales Afgivelse til Brug ved Jærnbanners Anlæg, Udvidelse, Forandring eller Vedligeholdelse.

Hvad angaar Fremgangsmaaden ved Erstatningens Fastsættelse, bør denne formentlig være den samme som nu, hvor Taler er om Materiales Afgivelse til Jærnbanners Anlæg, Udvidelse og Forandring. Hvor derimod Spørgsmaalet er om Jærnbanners Vedligeholdelse, ses der intet til Hinder for, at de i Forslagets § 5 anførte Regler bringes til Anvendelse, saaledes at Jærnbanebestyrelsen træder i Vejbestyrelsens Sted.